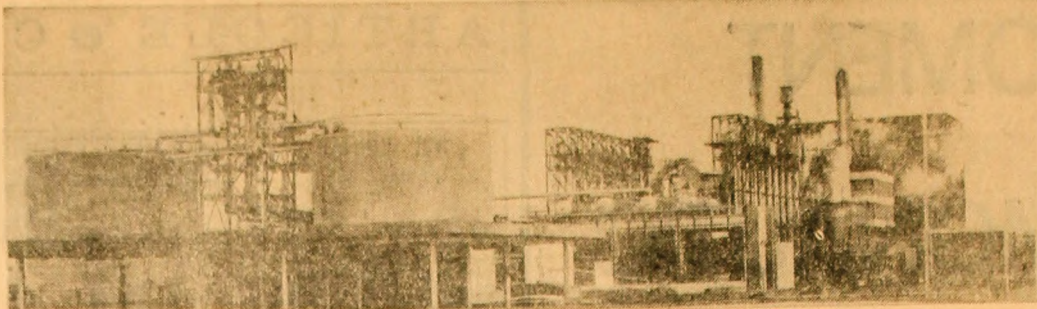

• MOMENT COSMONAUTIC
• RĂZBOI ȘI PACE (Cronică cinematografică)

• SPORT
• DE TOATE
• SERILE „ȘCINTEIA TINERETULUI”

Uzina chimică din Pitești. Sortimentele de negru de fum produse aici se bucură de un binecunoscut prestigiu atât în țară cât și peste hotare. În fotografie: vedere generală a uzinei.

Foto: AGERPRES

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Șcinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII
SERIA II,
NR. 5566
—
4 PAGINI
25 BANI
—
MIERCURI
12 APRILIE
1967

4

INSTITUȚII SERIOASE

CARE NU SE TAU

ÎN SERIOS

Un colaborator ne-a oferit această informație: „De o jumătate de an se știe cu aproximativ cîți elevi vor fi cuprinși în învățămîntul profesional și tehnic, în liceele de specialitate. Se cunoaște, de asemenea, că în toamnă, la deschiderea școlilor, fiecare elev va trebui să aibă pe bancă manualele necesare. Pînă atunci nu mai sînt decît 5 luni. Cu toate acestea multe manuale n-au pășit încă pragul tipograficilor, iar altele nici măcar pe cel al editorilor din pricină că nu s-au fixat încă tirajele.”

Către cine arată Editura

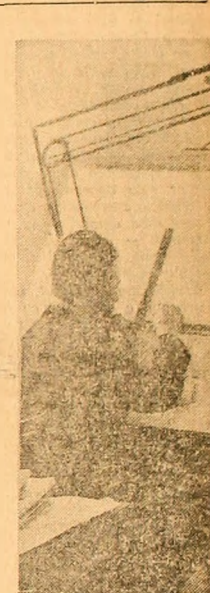
— În ce stadiu se află editarea manualelor pentru școlile profesionale agricole, școlile tehnice de maistri, liceele agricole?
— Ne răspunde tovarășul ALEXANDRU RUSOVICI, redactor șef la Editura Agrosilvică:
— Se ridică, într-adevăr, în legătură cu aceasta multe probleme, ne-a spus tov. Rusovici, înfățișându-ne un istoric al chestiunii. Ca să mă exprim așa, e o adevărată epopee cu apariția unor manuale.

În martie 1966 Consiliul Superior al Agriculturii (C.S.A.), prin Direcția sa de propagandă, ne-a făcut cunoscut necesarul de manuale pentru 1967.
Pe această bază noi am contractat lucrările, o parte din manuale au

intrat în procesul editorial, iar unele din ele au ajuns chiar în tipografie. Ulterior, Consiliul Superior al Agriculturii și Ministerul Învățămîntului au revenit cu numeroase modificări.
La fiecare din comunicările făcute au fost eliminate unele titluri și s-au introdus altele noi. Se renunță, de pildă, acum (26 III — 67), la un titlu care este gata să intre în tipografie, „Agricultura generală” anul I pentru școlile tehnice de maistri, autor Dobog T. De ce? Pentru că s-a constatat că această carte mai există în stoc pe rețeaua de difuzare. Cartea a fost comandată editurii încă din martie 1966. Ea era gata de a intra în procesul tipografic, dar

I. BODEA

(Continuare în pag. a III-a)

Întreprinderea pentru raționalizarea și modernizarea instalațiilor energetice. Aici se realizează aparatul necesar întinerii și exploatarea sistemului energetic al țării. În fotografie: pe planșă se conturează componentele unui nou aparat.

LA ÎNCHIDEREA TRIMESTRULUI

RESTANȚIERI LA PLANUL DE INVESTIȚII

În anul 1967, regiunii Mureș-Autonomă Maghiară i s-a repartizat un important fond de investiții: 1,2 miliarde lei.

Funcții de plecare în organizarea și desfășurarea activității constructorilor l-a constituit în acest an sarcina trasată de Plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1966 de a realiza în primul trimestru un volum de lucrări de 20—25 la sută din planul anual de investiții. Închiderea trimestrului înseamnă la o analiză asupra îndeplinirii acestui important deziderat, pus de partid în fața constructorilor, pe șantierele de construcții ale regiunii.

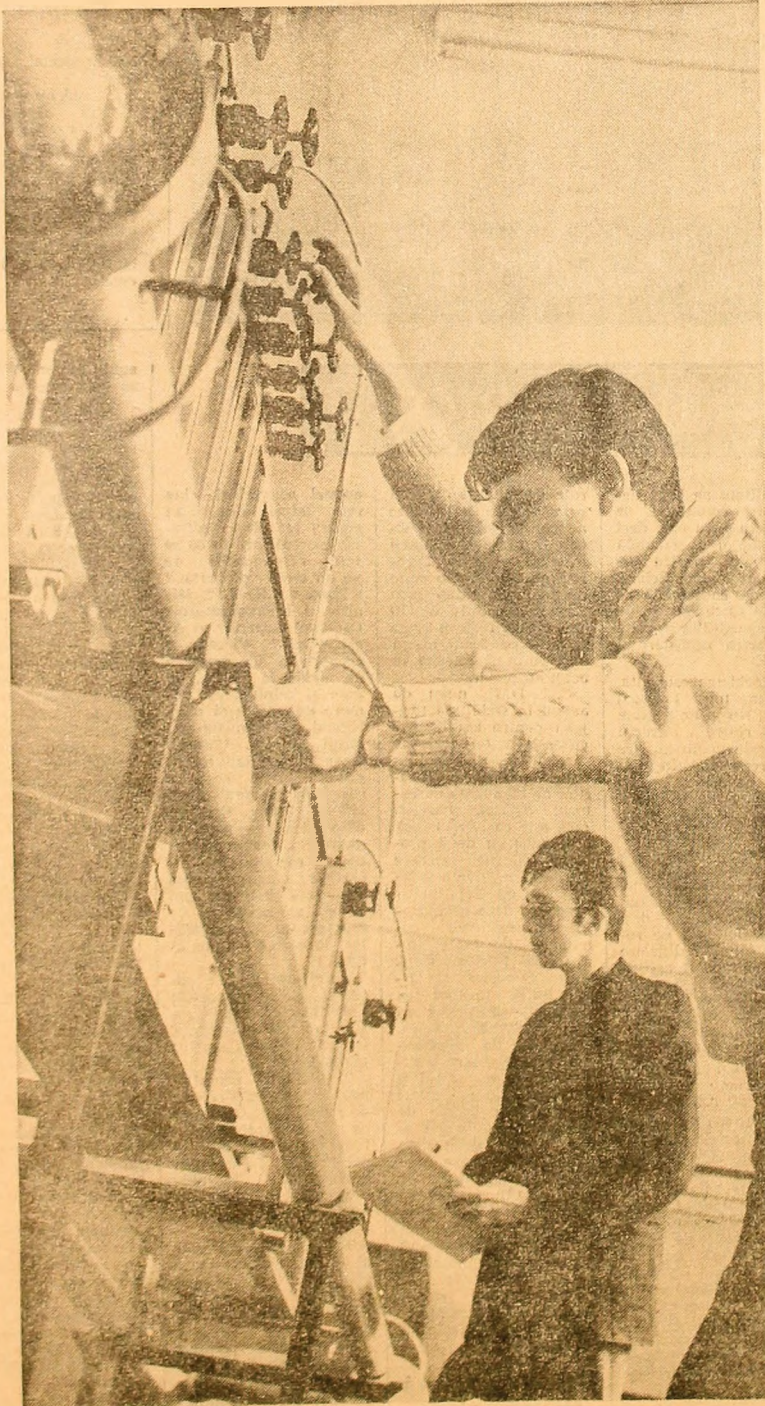
FURNIZORII AU „MÎNCAT” AVANSUL CONSTRUCTORILOR ȘI PLANUL DE MONTAJ N-A FOST REALIZAT

Cel mai mare șantier al regiunii — care însumează singur peste 40 la sută din investițiile pe acest an — este Combinatul de Îngrășăminte azotoase Tg. Mureș. Constructorii au atacat etapa a doua în luna mai 1966. Startul luat de ei a fost pe măsura experienței câștigate la prima etapă. Lucrările de construcții propriu-zise au fost devansate, la fabrica de amoniac, cu aproape trei luni.
— Noi ne-am străduit — precizează tovarășul ZENO IANCU, inginerul șef al șantierului — să oferim montajului și instalatorilor un front de lucru corespunzător pentru perioada de iarnă. Volumul construcțiilor propriu-zise se încadrează în sarcina trasată de partid de a realiza pe primul trimestru 20—25 la sută din planul anual. Dar rezultatele noastre au fost diminuate de faptul că întreprinderile de montaj au realizat un volum redus de lucrări (2,9 și respectiv 2,7 la sută).

Concluzia care se desprinde este următoarea: T.R.C.M. Cluj — antreprenorul general — s-a

ILIE COSTACHE

(Continuare în pag. a III-a)

Aici, în laboratorul Institutului, viitorul specialist își face ucenicia pentru a trece cu succes în marile laboratoare ale producției moderne

Foto: O. PLECAN

Grădina Palatului Pioneerilor va fi mai frumoasă împodobită; micii naturaliști au plantat în această primăvară numeroși pomi fructiferi

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovace

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit marți, 11 aprilie, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste Cehoslovace în Republica Socialistă România, dr. Cestmir Cisar, la cererea acestuia.
Cu acest prilej, a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă tovarășească.

CITITORUL — UNIVERS DESCHIS

CE POEZIE CITIȚI ?

Ce fel de poezie citesc tinerii muncitori? La această întrebare am dorit să răspundem și am ales pentru aceasta UZINA DE VAGOANE DIN ARAD. Aici lucrează 3.000 de tineri a căror muncă se împletește cu preferințe, pasiuni dintre cele mai diverse. Un loc distinct, desigur, îl are poezia. Concluzia, pe care, contrar uzanțelor, o situăm la începutul acestor însemnări este: se citește poezie sau, în orice caz, există o predispoziție către poezie a tinerilor, care cunoscută poate fi îndrumată spre rezultate relevabile. Din analiza răspunsurilor obținute de la aproape 80 de tineri muncitori se pot formula câteva caracteristici a căror importanță (și semnificație) este evidentă.

• CEL MAI PREȚUIT ȘI CITIT POET: MIHAIL EMINESCU

Preda Vlăreț — Singurele poezii pe care le citesc, le memorez și îmi place să le recit, sînt poeziile lui Eminescu.
Evelin Munteanu — Pentru mine poezia este necesitate, fără însă să am o educație poetică. Citesc mult Eminescu. Măi îmi place și știu foarte multă poezie populară.

• ÎN GENERAL PREFERINȚELE ÎZVORĂSC DIN MANUALELE ȘCOLARE

(GEORGE COȘBUC, G. TOPIRCEANU, VASILE ALECSANDRI) dar se și opresc aici (Cîrlucea Constantin, Moldovan Ioan, Nedeleșcu Gheorghe, Cristian Mihai, Drid Gheorghe, Ciuplucă Ioan ș.a.).

• DESIGUR, POEZIA DE DRAGOSTE

Stega Petru — În poeziile de dragoste încerc să-mi găsec propriile sentimente, le confrunt chiar. Îmi place muzicalitatea versului și citesc poezie pentru că nu pot altfel, pentru că și poezia m-a învățat să iubesc cu generozitate.

Todor Mihai — Poezia de dragoste m-a ajutat să-mi creez o imagine pură despre viață, m-a învățat să stimez și să mă stimez.

• ÎMBUCURĂTOR, O BUNĂ PARTE DIN TINERII SE INTERESEAZĂ DE POEZIA CONTEMPORANĂ ȘI ÎN SPECIAL DE POEZIA TINERILOR

Tivadar Ardeleanu — Poezie clasică am citit și citesc, dar în ultima vreme mă simt atras de poezia contemporană. În special de cea a tinerilor. Am urmărit cu interes frecvențele disputate pentru și împotriva versului li-

VERA LUNGU

(Continuare în pag. a III-a)

DINCOLO DE STADION

sportivul în care credem

de Dan Deșliu

Cultura fizică reprezintă, în fond, o parte a culturii generale, una dintre direcțiile de dezvoltare a acelor însușiri care sînt proprii omului. Născim către formarea unei personalități armonioase, prin îmbinarea calităților fizice și spirituale, pentru a sporii capacitatea vitală, forța creatoare a semenilor noștri, ceea ce este practic, înseamnă prelungirea existenței, îmbogățirea ei cu valori superioare.

LECTURA, spectacolul, arta în genere, familiarizarea cu problematica social-politică actuală, toate acestea largesc orizontul înțelegerii, dezvoltă gândirea, ceea ce nu dăunează, la urma urmei, nici activității competiționale, nici vieții din afara ei. Adevărată ni s-a întimplat să regretăm deficiențele de fantezie ale anumitor performeri — foarte înzeștrați, dealminteri, dar care nu

(Continuare în pag. a III-a)

CADRAN

Artă grafică!

De cînd se scrie cu kindul de a comunica și altora ceea ce numim astăzi carte sau volum, limbajul convențional al literei caligrafiată pe papirus sau pe hîrtia ajunsă pînă la noi, fața tipografică a fost însoțită în superlativul său de grija pentru acuratețea literei culesse pe pagină și prin aspectul său de bijuterie. În sfera sa cea mai înaltă, acolo trebuie aflată definiția a ceea ce înseamnă arta grafică a cărții. Acolo și în două recente apariții editoriale excelente. Tiganiada într-adevăr ediție de lux, ediție de căpătii a oricărui bibliofil și istoria Bucureștilor aparținînd eruditului savantului Constantin C. Giurescu. La specialităților grija recenzării acestui tratat despre obir-giile și devenirea acestor ce-

V. ARACHELIAN

(Continuare în pag. a III-a)

MOMENT COSMONAUTIC

Conf. univ.
Ing. Ion Pascaru

Pământul, transmitând stațiilor de observare și recepție de pe Pământ cîtevazeci de mii de fotogramme ale satelului lunar văzut de aproape, vederi panoramice luate de la o distanță mai mică de doi metri și rezultate ale unor investigații ce-au dezvoltat că scorta lunară este într-un totuși „ospitalieră” pentru obiectele de fabricație terestră, care au o greutate de mai multe sute de kilograme. A devenit astfel posibilă, pentru specialiști, debarcarea omului pe Lună. La toate acestea, un aport deosebit l-a dat radiotehnica spațială, care a făcut posibilă transmiterea unor imagini fotografice la distanțe de multe sute de mii și milioane de kilometri.

Zborurile spațiale efectuate au demonstrat precizia înaltă în planarea pe aceeași orbită a obiectelor cosmice, un rol important avîndu-l în acest scop aparatele de corecție a traiectoriei. Tocmai pilotarea precisă a obiectelor cosmice a făcut posibilă realizarea cu succes a unor asemenea operațiuni de tehnică astronomică cum sînt: ascendențele line, întâlnirile cu planetele Venus și Marte, a unor stații fabricate de industria de pe planeta Pământ, realizarea unor stații la Lună, întâlnirile și acostările a unor obiecte cosmice artificiale ș.a.

Satelii de telecomunicații au intrat în practica internațională, zborurile cosmonautilor și revenirile lor pe Pământ sînt urmări și prin rețeaua publică de telecomunicații, meteorologia mondială a dobîndit „pindari” cosmici ale căror servicii sînt de neînlocuit, industria terestră primește binefacerile tehnicii spațiale,

În anii care au trecut, satul Cosmoului a continuat cu forțe crescînde, cercetîndu-se în mod sistematic ați spațiul periferic și cel periselenar în cadrul unui vast program de pregătire a zborului omului în Lună. În tot acest timp, sarcinile au devenit mai complicate, iar știința a tezonat noi și noi date. Numărul satelitelor din seria „Cosmos” lansate din U.R.S.S. pentru studiul minusculei a spațiului din vecinătatea Pământului a atins cifra de 154. Cîtevazeci de stații automate lansate din U.R.S.S. și S.U.A. au atins sau au înconjurat Luna, au ascendențat în sau au devenit satelii artificiali ai satelului natural al

tot mai multe speranțe înedite: ascendențele, scepticismul și neîncrederea unora fac loc optimismului și eliberării de prejudecăți; un număr din ce în ce mai mare de țări participă efectiv la activitățile privind exploatarea și utilizarea spațiului cosmic.

Firește, mai sînt încă multe de făcut, volumul sarcinilor ce se ivesc una după alta este imens, eforturile ce se depun devin tot mai complicate, mereu noi și noi savanți, constructori, ingineri, muncitori din ramuri diferite ale industriei, birouri de proiectare, institute științifice și laboratoare își dau mîna spre a înlăptui ceea ce actualmente nici o forță din lume n-ar mai putea să își împovărească; zborul omului în Lună, iar apoi, de aici, mai departe, spre Marte, Venus...

De fapt, lui Gagarin a demonstrat lucrul esențial și anume că omul poate zbura în Cosmos.

Acum, un alt cosmonaut are să demonstreze tot un lucru esențial și anume că omul poate ajunge necătămît și dincolo de centurile periculoase ale radiațiilor cosmice ce înconjoară Pământul în permanență. Căci, adaptate timp de multe sute de mii de ani la un anumit nivel de radiațiilor ionizante existente la suprafața noastră, oamenii și animalele de pe planeta „Pământ” se pregătesc acum să „înfrunte” și bariera de temut a radiațiilor din Cosmos; aceasta este ceea ce a doua hărnică de trecut, după aceea a ieșirii organizatorilor pe Lună, în istoria dezvoltării vieții pe Pământ și extinderii limitelor ei de existență în cadrul sistemului nostru solar.

Noi unitați comerciale

DEVA (de la corespondentul nostru).
Odată cu venirea primăverii forțata specifică sanțierelor se intensifică și la sate; în aceste zile constructorii I.C.A.R.C.O.O.P. de pe lângă U.R.C.C. Hunedoara — Deva au început construcția unor noi unitați comerciale la sate cum sînt: magazinul universal din Ighiu, raionul Alba, magazinele universale din Almas-Sălște, raionul Ilia și Romoșel, raionul Orăștie și magazinul mixt fără buget din Băcînti, raionul Orăștie. Aceste construcții vor fi terminate în cursul acestui an. A mai început, de asemenea, construcția unei grădini de vară și a unui grup de producție corespunzător la stațiunea balneo-climaterică din Geogălu-Bui, care își vor primi consumatorii la sfîrșitul lunii mai.

Cînd tînrul învățător Stan Bratu a fost numit director al Școlii generale din satul Drăghicenu, raionul Giurgiu, nu trecuseră decît puțini ani de cînd părăsise băncile Institutului pedagogic de învățători din București. Se înțelege de ce emoțiile, un fel de teamă amestecată cu sfîșia că nu va putea să facă față acestei munci pline de răspundere, i se amestecau în suflet cu hotărîrea fermă, tinerescă de a se strădui din rîspuț să justifice încrederea acordată.

Situația era chiar mai complicată decît se părea la prima vedere. Dar de o complicație deosebită, pozitivă. În învățătorul Stancu Nedeu, care iese la pensie după 40 de ani de activitate la școala din Drăghicenu, împreună cu soția, și de la care tînrul nostru prelua conducerea, fuseseră un adevărat dascăl iluminist, cu o personalitate puternică, om de o

CINEMATOGRAFICĂ RĂZBOI ȘI PACE

SERIA A II-A
BALUL NATAȘEI

De aici încrederea. E relativ ușor să primești lucrurile făcute, să primumi pe un drum bun, deschis prin sudarea brațelor și a frunții înaintașilor tăi. Este mult mai greu să adaugi acestor lucruri altele la fel de bune, sau și mai bune, care să îți

tră le exercită asupra individualităților. Comunismul pe care l-a înțeles, de la care a învățat, organizația U.T.C. în care ca tînar a crescut — l-au ajutat să treacă mai ușor momentele dificile, l-au însușit încredere în munca sa, în voința sa, în izbinile sale și ale colectivului pe

vedes acest lucru. Dar cu nu aceste fapte ca atare să vrea să le sublinieze aici, ci ideea emoționantă pe care ele o conțin.
Din vreme în vreme, învățătorul Stancu Nedeu, care s-a stabilit acum la Cimpina, vine în sat. Inițial obiectiv al vizitei sale este, bi-

Masiu ca un roman din sfîrșitul secolului al nouăsprezecelea, filmul lui Serghei Bondarciuk a revenit în cinematograful cu cea de a doua serie a ecranizării capodoperei tolstoiene, „Război și pace”. Poate nicidecum pînă acum nu s-a fost mai bine aplicată unei opere cinematografice inspirate după literatură ca în cazul ambițioasei întreprinderi a cinematografiei sovietice. Despre un oricare tribuit literaturii țării, despre efortul vizibil al regiei de a filma cartea lui Tolstoi, frază cu frază, de a traduce fierața metaforă literară într-una cinematografică — și de aici inevitabile lungirile sau impreciziunile la lipsa de măsură — am mai avut prilejul să discutăm în cronica primei serii a acestui film care rămîne — în ciuda oricăror rezerve — a capodoperei a celei de a șaptea arti. Cele câteva secvențe ale filmului — aproape acind culoare de sine stătătoare și care ne îndreptășesc calificativul de mai sus, sînt: scena balului, scena în care Andrei Bolkonski își cere mîna Natașa și secvența care redă aprinderea pasivului Natașei pentru Anatol, remuscările care îi urmează. Chiar dacă între aceste excelente pagini antologice Bondarciuk montează imense cantități de peliculă într-o izvoare, păduri izvoare, cai alergînd prin oștii etc, ele rămîn în memoria spectatorului la valoarea lor reală. Să începem cu primul bal al Natașei. Secvența — masivă în eronimia filmului — este pregătita pe două planuri: cîntec și muzical. Tema valului apare în coloana sonoră, sodată sus primelna: pregătirea balului Natașei; pentru a culmina cu o adevărată explozie în sala de dans, Bondarciuk a pregăt-o pentru scena balului pe Linduila Savelleca (interpretată de Natașa) a minuziozitate matematică. Ritmarea emoției Natașei are ceva din crescendo rafinat al „Bolero-ului” de Ravel. Finalul secvenței este rafinat și înțeles: ne atingem în dansul în care apar pentru prima oară calitățile de excelentă balerină ale actriței, la filmările de înălțime, din cele mai imposibile unghiuri, plimbarea lejeră a aparatului de filmat printre sutele de figuranți. De o mare intensitate poetică, această primă înălțare a Natașei în brațele lui Andrei Bolkonski ca rămîne fără îndoială ca una din cele mai frumoase scene de dragoste filmate, ca și momentul în care prîntul o cere în căsătorie pe frumoasa adolescentă.

Riguros gradată este și secvența tentației, cînd Natașa devine din ce în ce mai slabă, mai nepuțințioasă, în fața atracției pe care o exercită asupra condooarei rutina curtezanelor de profesie. Seria a II-a a eposului cinematografic tolstoiene — intitulată „Natașa Rostova” cucerește spectatorul prin puritatea sentimentelor eroinei, Natașa Rostova, așa cum a văzut-o Tolstoi, a filmat-o Bondarciuk și i-a dat viață Savelleca reușește să se constituie într-un portret a ceea ce este și ca fi etern — femeia care iubeste.
Din nou admirativa noastră pentru sobrietatea jocului lui Bondarciuk, pentru trista resemnare pe care a reușit să i-o transmită lui Pierre Bezuhov. Viteazul Tihonov (interpretat de Andrei Bolkonski) care se așină încă din „O întimplare extraordinară” și „Casa de la răsucruce” ca una din cele mai certe afirmări actoricești ale ecranului sovietic din ultimii ani, se impune de acum ca un demn continuator al școlii actoricești careia i-a fost atit de fidel exponent un Cerkasov, un Cruciucov sau Larov. Mai puțin lungit la această ediție decît în prima serie, filmul lui Bondarciuk ne face să sperăm că în episoade următoare vom avea de consumat efectul miraculos al foarfecilor de montaj care, asemenea chirurgului său, știe exact unde și cît să taie.

BUNELE TRADIȚII OBLIGĂ LA MAI BINE

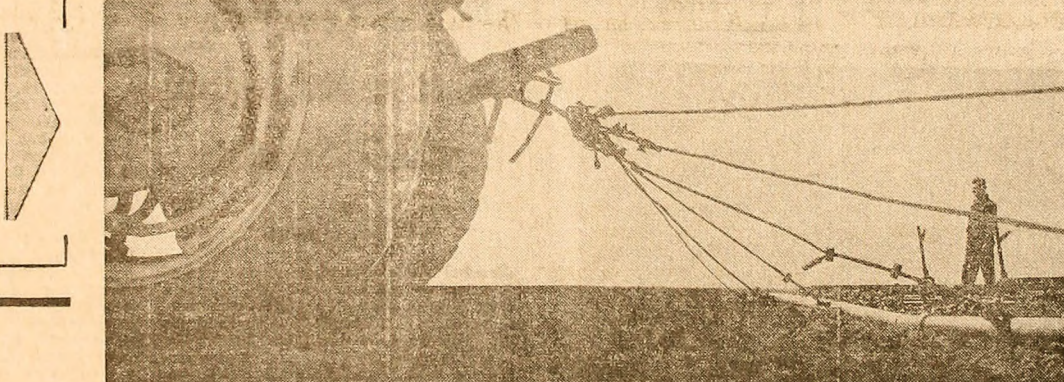
apartînă tie și timpului tău.
Dintre aceste posibilități, tînrul director a preferat-o pe cea de a doua. Iar din confruntarea cu greul, cu drumul anevoios al împlinirii a ieșit el învingător. El și ceilalți din jurul lui. Pentru că în fond personalitatea unui om, victoriile și bucuriile lui sînt și rezultatul influențelor luminoase pe care societatea noas-

tră le exercită asupra individualităților. Comunismul pe care l-a înțeles, de la care a învățat, organizația U.T.C. în care ca tînar a crescut — l-au ajutat să treacă mai ușor momentele dificile, l-au însușit încredere în munca sa, în voința sa, în izbinile sale și ale colectivului pe

neînțeleș, școala. Directorul cel tînar, fostul său elev, mi-a povestit prima dintre aceste vizite.
— Stiam că vine. Îl așteptam cu toții în cancelarie, să-l facem o primire sărbătorească. Dar vremea trecea, trecea, și dinșul nu mai apărea pe ușă. Am ieșit afară să văd ce s-a întimplat. Ocolise școala a treia oară! Pălpăse fiecare zid, fiecare colț, să vadă da-

anul școlar 1967—1968 să aștepte pînă atunci?
F. S. — În decursul anchetei noastre am intenționat, firește, să afirm și punctul de vedere al Consiliului Superior al Agriculturii. Am mers de aceea la tovarășa dr. ELENA BOGDAN din Direcția generală a Invățămîntului și Pro-pagandei Agricole. Aici există însă o dispoziție internă prin care un ziarist nu poate primi nici o informație fără aprobarea tovarășului director N. BETIVU. Am băgat așadar carnetul de notițe și stiloul în buzunar discutînd totuși „neoficial” problema manualelor. Concluzia comună: în apariția manualelor au fost și există încă probleme nerезolvate.
Dar să respectăm dispoziția. A doua zi am mers la tov. N. BETIVU: — Problema e lămurită, ne-a spus dinșul din capul locului. S-a luat legătura cu C.E.D.C., cu Ministerul Invățămîntului chiar așeară. Astăzi prezentăm necesarul. Nu sîntem în întîrziere decît cu 7 zile. Manualele sînt în curs de elaborare, se fac controalele științifice respective ș.a.m.d.
Oare chiar așa să stea lucrurile? Lămurirea problemei înseamnă stabilirea tirajelor dar ele nu sînt fixate nici pînă azi.
Sîntem însă nevoiți să întrerupem discuția cu tovarășul director, pentru că... nici dinșul nu poate da informații reprezentanților presei pînă ce nu are aprobare de la un vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii. Așteptăm, deci, un răspuns autorizat problemelor ridicate în articolul nostru.

Necesitatea încadrării lucrărilor agricole în timpul optim solicită zilnic inițiativa, intervenția promptă a specialiștilor și mecanicilor. La G.A.S. Popesti-Leordeni pentru pregătirea terenului pe care se va însămînța porumbul, puterea tractorului este rațional folosită prin cuplarea unor agregate cu mare lățime de lucru

In lunca riului Doamnei
PITEȘTI (de la corespondentul nostru).
În vederea îmbunătățirii alimentării cu apă a orașului Pitești, în lunca riului Doamnei, a început execuția lucrărilor pentru captarea apei prin puțuri de mică adîncime, care vor determina sporirea debitului cu 100 l/secundă.

ANCHETA

4 INSTITUȚII SERIOASE

(Urmare din pag. 4)
acum zace în redacție. Consecința? Editura a făcut cheltuieli, firește, nu numai în acest caz, cheltuieli care nu-și au justificarea. Și manualul „Agricultura generală” nu este singurul care stă în editură fără perspectivă și pentru care s-au irosit mijloace materiale.
Punem punct aici istoricului înfățișat de redactorul șef al Editurii și nu numai pentru faptul că discuția noastră s-a încheiat cu ceea ce a început, cu o întrebare: de data aceasta venind din partea tovarășului Rusovici:
— În urma celor ce v-am spus, cum poate fi apreciat stadiul apariției manualelor școlare?

Către cine arată C.E.D.C.

La Centrala Editorilor și Difuzării Cărții, discutăm cu tovarășul director V. OLTEANU. Nici aici nu a lipsit istoricul, și aici degetele

CARE NU SE IAU... ÎN SERIOS

sînt îndreptate în alte părți. Din motive de spațiu rezumăm însă convorbirea.
Red:
— De ce se tărgănează aprobarea tirajelor?
V. OLTEANU:
— Intii, pentru că sistemul în care se făceau pînă acum comenziile ducea la apariția unui stoc important de manuale nevîndute (zeci de mii de exemplare) care se puteau difuza, cei care ne făcuseră comanda nu-și luau nici un fel de răspundere. Pot fi date multe exemple. Chiar acum avem în depozit manuale nevîndute în valoare de 1.329.000 lei.
Ani în șir am acceptat tirajele propuse de C.S.A. Ni se spunea atunci să trimitem manualele la diferite școli ale Consiliului, ni s-au dat adresele respective etc. Cînd au fost reprezentanții noștri acolo, școlile au spus „multumesc, dar n-am nevoie”. Multe școli și licee agricole au refuzat astfel să primească, parțial sau integral, cantitatea de manuale comandată de C.S.A. Așa s-a întimplat cu „Chimia agricolă”, „Botanica și fiziologia plantelor” ș.a. Probabil că C.S.A. are conducători de școli care nu-i ascultă dispozițiile. Mai mult, ni s-a comandat anul trecut un manual „Statistica teoretică” în 6.800 de exemplare despre ai căror beneficiari nu s-a spus nici un cuvînt. Așa se face că cele 6.800 de exemplare stau

și acum în depozitele noastre.
În acest an vrem să primim asigurări, prin comenzi ferme, în sensul că tot ce se cheltuiește pentru editarea manualelor nu se cheltuiește în zadar.
Red:
— Ni se pare că o situație trecută, un fapt consumat, oprește realizarea unei cerințe de mare acuitate: stabilirea tirajului...
V. OLTEANU:
— Pot dovedi justetea poziției noastre argumentînd cu exemple din cele mai recente. Reanalizînd de pildă, împreună cu tovarășii de la C.S.A., tirajele la titlurile în curs de apariție au avut o neplăcută confirmare a superficialității cu care s-a făcut, nu cu mult timp în urmă, stabilirea tirajelor.
Astfel, la manualul „Agricultura”, autor Dan T. tirajul inițial era 7.500 exemplare. De comun acord l-am redus însă la 3.100 exemplare. La „Analiza activității economice în întreprinderile agricole de stat”, de la un tiraj inițial de 6.750 exemplare s-a ajuns (tot de comun acord) la 2.900 exemplare.
La Ministerul Invățămîntului, în discuția cu tov. POPESCU VIFOR, director în Direcția pedagogică a Invățămîntului profesional și tehnic, aflăm că există o metodologie, aprobată printr-un Ordin al ministrului învățămîntului, metodologie care indică stabilirea tirajelor manualelor ce urmează le întîmpinăm sînt gene-

a fi editate pe baza necesarului comunicat de ministere. Nu este deci vorba de o „comandă fermă” din partea ministrului beneficiare. Comanda comercială se face de către școli pe baza repartițiilor primite din partea ministerului tutelar.
— Problema este alta, ne spune tov. Popescu Vifor. Nu întodeuna școlile ridică întregul număr de manuale care li s-a repartizat. În felul acesta se creează stocuri pe rețeaua de difuzare.
O situație de acest gen o avem la numeroase licee de specialitate care, datorită unor deficiențe în difuzare, nu sînt nici pînă în prezent în posesia unor manuale, deși acestea se află pe rețeaua de difuzare încă dinaintea începerii anului școlar. Exemple sînt numeroase: liceele agricole din Sibiu și Tg. Secuiesc, liceele economice din Cluj și Botoșani, liceul industrial de construcții de mașini din Ploiești ș.a.
Peste 10.000 de manuale la obiectele de cultură generală care sînt lipsă în școli și sînt cerute insistenț de acestea stau astfel undeva pe rețeaua de difuzare. Cine se face vinovat de acest lucru? După părerea mea, în primul rînd organele de difuzare din cadrul C.E.D.C. și conducerea de școli și apoi ministerele și celelalte foruri care asigură baza materială a liceelor respective.

rate de situația creată prin trecerea în lăhidare a școlilor tehnice agricole în urma înființării liceelor agricole. Datorită acestui fapt o serie de manuale editate prin Editura Agrosilvică în anii 1965 și 1966, în tiraje stabilite pe 2 ani, nu au mai putut fi folosite în acest an școlar.
C. E. D. C. nu-și dă avizul în stabilirea tirajelor pentru anul școlar viitor la toate liceele de specialitate, pînă cînd nu rezolvă problema stocurilor de manuale din sectorul agricol. Părerea mea este că avem însă de-a face cu două probleme diferite, fiecare puțînd fi rezolvată independent. Să stabilim tirajele pe baza necesarului de manuale comunicat de toate ministerele (inclusiv Consiliul Superior al Agriculturii) urmind ca problema stocurilor să fie rezolvată separat. Manualele de specialitate editate pentru școlile tehnice ar putea fi folosite în anii școlari următori în liceele de specialitate. Pentru aceasta am stabilit deja modul de stingere a acestui stoc la un număr de 36 titluri pentru care, de altfel, nici nu am mai prevăzut noi manuale. Este normal să nu condiționăm stabilirea tirajului la un manual numai pentru faptul că la alt manual există stoc pe rețeaua de difuzare.

192 cuvinte care nu spun nimic
Ne-am întrebant (pentru a cita oară!) la sfîrșitul

acestei convorbiri, cine este totuși vinovat pentru întîrzierea editării manualelor, de ce se trec răspunderile de un umăr pe altul? Editura? C.E.D.C.? Ministerul Invățămîntului? Consiliul Superior al Agriculturii? Fiecare se acoperă cu un morman de hirtii, de adrese, de note și minute, cu numere de ordine și date. Numai că lucrurile bat pasul pe loc. Edificațiile în acest sens mi s-a părut o hirtie care nu cuprinde mai mult decît 192 de cuvinte. E vorba de o minută semnată la data de 22 februarie a.c., de 8 reprezentanți ai forurilor enumerate mai sus. Iată primele trei puncte ale acesteia, în fapt esența „concluziilor” la care s-a ajuns atunci:
1. Editura este în situația să sisteze procesele redacționale și poligrafice la toate manualele, intrucît nu s-au stabilit tirajele.
2. C.E.D.C. condiționează stabilirea tirajelor de rezolvarea stocurilor de manuale scolare existente și de primirea unei comenzi ferme din partea C.S.A. în legătură cu necesarul de manuale pe anul 1967—1968.
3. Consiliul Superior al Agriculturii nu poate să emită comanda fermă solicitată intrucît fondurile necesare se află la școli.

Dacă stocul vechilor manuale va fi lichidat (așa cum am afirmat la Ministerul Invățămîntului) în 1969—1970 este oare nevoie ca stabilirea tirajelor manualelor pentru

Perfecționarea cunoștințelor tehnice impune o minuțioasă documentare științifică. În fotografie: Tinerii de la Uzina „Electromagnetica” din Capitală consultînd cărți de specialitate

Cu 45 de minute în urmă contemplam siluetele familiare ale Bucureștiului. Dimensiunile reale rămăseseră undeva în registrele amintirii. Privitorii li se ofereau doar miniaturile ale lucrurilor cunoscute, miniaturile care-și pierdeau conturul în aglomerația urbană. Explorând soseaua cerului, prin ferestrele avionului, ochiul mălă de înedit zărește pizza deasă a norilor. Deodată, pasărea metalică ce ne poartă prin văzduh începe să coboare. Tesătura albiștrie se destramă, asemenea unei cortine gigantice ce descoperă spectacolul scenei luminate de puzderice reflectoare. Înregistrăm liniatură imperfectă a ognoarelor, o înălțime de piatră ce nu s-a dispensat încă de vesmintul de nea și case, multe case — niște cuburi ce se măresc vertiginos pe măsură ce ne apropiem de pământ. Vocea puțin precipitată a stewardesei anunță: „Aterizim la Sofia”. O escală de 50 de minute...

Avionul coboară încet în această dimineață a unui timid început de primăvară. Capitala bulgară își devalșue, generoasă, trăsăturile arhitectonice. Descifrăm, parcă, străzi, clădiri, parcuri. Încercăm să vedem imagini ce ne deveniseră apropiate, atunci când, cu cîteva luni în urmă, în miez de vară, am avut prilejul unui popas îndăjuns de lung pentru a cunoaște Sofia. Bulam pelicula memoriei, confruntînd-o cu tabloul pe care îl surprindem de la înălțime. Începăm cu Vitosha. Masivul de piatră, cu înălțimile sale domoale, s-a trezit din amorțea iernii. Explozia verdeții crud readuce pe drumurile în serpentină mulțimea celor dormici să se recreeze. Muntele ce veghează orașul este un dar al naturii pe care locuitorii Sofiei îl pretuiesc. Dar să coborim cei 2.200 de metri ai săi pentru a privi orașul. Desigur, călătorul va recunoaște îndată construcțiile care desenează centrul acestui oraș care numără aproape 900.000 locuitori: clădirile oficiale, hotelul „Balkan”, ma-

gazinul universal „TUM”, iar în apropierea lor galeria de artă, apoi parlamentul și universitatea. Pe strada calmă, cu ecouri lirice, ne-am purtat pașii examinînd chipul clădirilor și admirînd pavajul — veritabilă broderie în piatră. Însă Sofia anulului 1967 poate oferi vizitatorului atracții suplimentare. În primul rînd, noile cartiere, în special cele din partea sudică a orașului, Krasno Selo, Hadji Dimităr etc. se îmbogățesc cu 7.000 de apartamente. Construcțiile recente — multe pe drumul larg, bogat în verdețea care duce la aeroport — au notă de certă eleganță, un farmec care descinde din simplitate. Orașul crește în înălțime — blocurile noi au cinci, șapte, chiar nouă etaje. Este o creștere pe care o considerăm simbolică — înălțarea aceasta exprimă detașarea de o moștenire a trecutului. Cînd am vizitat uzina „Anton Ivanov” într-un cartier mărginaș al Sofiei, tîrnăcoapele mușcilor din trupul ostent al unei case girbovite. Între zidurile acelea devenite inutile se născuse întreprinderea. Dar halele uzinei se găseau, acum, într-o construcție luminoasă, cu mai multe etaje, sugerînd prospectime și forță. Arătîndu-ne căsuța ce dispărea, directorul sublinia rîzînd: „La moștenirea aceasta renunțăm bucurînd...”

Coșurile uzinelor s-au înmulțit. Întreprinderile mai vechi s-au modernizat. Îmi amintesc de cele relatate de o confrate: Capitala bulgară asigură în prezent o cincime din producția industrială a țării vecine. Lista produselor ce poartă pe marca fabricii menționează Sofia este cuprinzătoare: de la textile, frigider, aparate de radio și televiziune, pînă la mașini de frezat și motoare electrice. Specialiștii care au pospuit în uzinele bulgare au remarcat preocuparea permanentă pe a ține pasul cu progresul tehnic, pentru aplicarea celor mai moderne metode atît pe planul proceselor tehnologice, cît și pe cel al organizării producției.

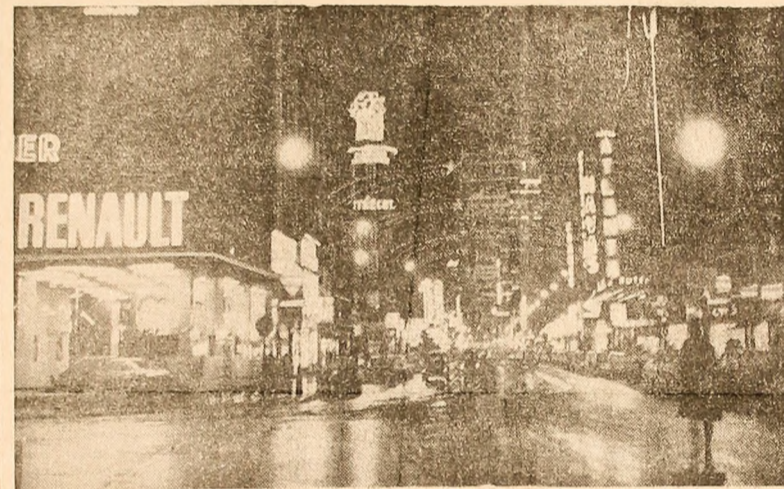
Macarale cu trupuri masive, uriașe de metal ce se mișcă cu grația halinelor, semnalizează șantiere. Zeci de macarale. Tot atîtea șantiere. O nouă gară, un nou complex al radioteleviziunii, un nou hotel, o nouă sală de spectacole. Pe harta orașului, noul a devenit o noțiune concretă.

Aproape o oră stăm pe aeroport. Vitoșa ne adresează ademitoare invitații la drumetie. În depărtare, descifrez contururile noilor blocuri. Aducerile aminte mă solicită prin orașul la porțile căruia petrec aceste minute matinale. În sfîrșit, revin la ferestraica avionului. Decolăm, zburăm către sudul însoțit. Privirea îmbrățișează încă o dată peisajul Sofiei...

M. RAMURĂ

VIETNAMUL DE SUD. Un detașament al forțelor patriotice după îndeplinirea unei misiuni de luptă

BELGIA: Vedere din Bruxelles

Măsuri împotriva „mareei negre”

Unități maritime franceze desfășoară de-a lungul litoralului breton intense operațiuni în vederea fînării extinderii petei de petrol, consecință a catastrofei „Torrey Canyon”, care a atins țărmul francez. Nava „Beaumont” încercă să se debaraseze, a sosit în zona amenințată de poluare. Totodată, pe țărmul peninsulei Bretagne au fost transportate mari cantități de rumeguș și așchii ce urmează să fie vîspîndite pe plajele acoperite de pete gelatinoase de petrol.

Cea mai afectată de „mareea neagră” este una dintre regiunile cele mai pitorești, ce se întinde de la insulele Brehat pînă la Trégastel, localitate situată pe celebra „Coastă de Granit”. Există temeri că multe plaje de pe țărmul breton, acoperite de petele de petrol, nu vor mai putea fi frecventate de turiști. Renunțările rezervatelor amenajate în această regiune pentru stridii și pîcări acvatice au fost în mare parte evacuate.

Dezbateri în problema Adenului

În Camera Comunelor au avut loc luni seara dezbateri cu privire la situația din Aden. Conservatorii au lansat un puternic atac împotriva politicii guvernamentale în Arabia de sud. Ei au vorbit despre „falimentul politicii laburiste în Aden”.

Ministrul de externe Brown, care a vorbit din partea guvernului, a refuzat să facă precizări cu privire la proiectele de viitor ale Angliei în Aden și Federația Arabiei de sud. El a afirmat că dezvoltarea acestor proiecte „ar complica consultările în curs”. Ministrul a acuzat fostul guvern conservator de a fi la originea actualei erze din Peninsula Arabică.

Dezbaterile foarte animate s-au încheiat fără vot, Camera Comunelor nefiind chemată să se pronunțe în mod formal asupra politicii guvernamentale.

Pe măsură ce se apropie data limită pentru încheierea negocierilor tarifare denumite „runda Kennedy”, perspectivele unui acord între pozițiile engleze, americane și europene și, în genere, perspectivele atingerii, cît de cît substanțiale, a obiectivelor inițiale ale „rundeii” se estompează. Pentru un moment s-a făcut auzit la Bruxelles la sediul C.E.E., zvonul că acordul privind produsele industriale e ca și realizat iar dificultățile legate de așa numitul sistem protecționist american pentru produsele chimice „American selling price” au fost eliminate. Cîteva ore mai tîrziu dezamăgirea venea pe un ton tăios la Geneva, prin glasul șefului delegației americane la „runda”, Michael Blumenthal: „Cu toate negocierile supraintensive nici un acord substanțial n-a fost realizat nici în domeniul agricol — nici în cel industrial... E foarte greu de spus că ar exista soluții pentru aducerea la un numitor comun a unor poziții atît de diferite”.

Atmosfera de pesimism creată de purtătorii de cuvînt americani în jurul negocierilor de la Geneva, adăugată intranșigienței arborate de negocierii S.U.A. în actuala fază decisivă a „rundeii” și insistenței în menținerea datei ultimative limită, îi determină pe mulți observatori să vorbească de „a marcată răcire a interesului american pentru runda Kennedy” (Klaus Kruger în DER SPIEGEL). De ce această „răcire”? „America a descoperit, inițiază Raymond Aaron în I.E. FIGARO, că marelui plan care a generat obiectivele rundeii Kennedy este irealizabil”. Acest „mare plan” urmărește crearea unei mari „comunități atlantice” dominată practic de forța economică și politică americană. În esență mobilul lui este menținerea și accentuarea hegemoniei americane. În acest context, unul din obiectivele importante americane ale „rundeii Kennedy” era ușurarea intrării Angliei în Piața comu-

nă, concepută ca introducerea unui gen de „cal troian” în interiorul edificiului „celor șase”. În Europa occidentală se dezvoltă, însă, un curent de sens contrar, de opoziție netă față de „marele plan” al Washingtonului. Vest-europenii sînt preocupati de diminuarea pericolului dominației economice americane. Iar condițiile pe care „cei șase” le pun actualmente intrării Angliei în Piața comună fac să apară adieziunea britanică mai puțin de dorită din punctul de vedere al S.U.A. Pentru că aceste condiții ar lega politicește Anglia de continent. Este tocmai ideea care poate fi descifrată printre rîndurile scrisorii trimise ziului TIMES de cinci guvernatori de state, zece senatori, douăzeci și nouă de reprezentanți și treizeci de rectori ai universităților americane: „Guvernele noastre — sugerează scrisoarea — trebuie de

urgentă să prevadă măsuri adecvate, inclusiv reforme în domeniul comerțului și fiscalității, în vederea salvării relațiilor speciale dintre cele două țări”. Faptul că sondajele Londrei pentru aderarea la C.E.E. sînt însoțite de recunoașterea din ce în ce mai clară a pericolului concurenței tehnico-economice americane, îngrijorarea manifestă a britanicilor față de invazia capitalurilor americane și față de „absorbirea” accelerată în America a unui masiv contingent de savanți și tehnicieni englezi — a răsunat în Statele Unite ca un semnal de alarmă.

„Ca să conchidem clar — remarcă TIMES pe marginea scrisorii amintite — mulți în America nu mai văd nici un interes în aderarea Angliei la Piața comună. E vorba acum ca Marea Britanie să fie mai solid ancorată la tradiționalele relații speciale incit orice risc de derivă continentală să fie exclus... Importanța însăși a investițiilor americane în economia britanică oferă cel mai bun cal de haită pentru purtătorii influenți ai unei asemenea orientări”.

„Ofensiva farmecelor” în direcția Londrei abia a început prin scrisoarea „celor șase”. În mai, un grup format din cei mai iluștri somatari ai scrisorii vor veni în Anglia pentru a discuta cu fruntașii politici și cercurile economice britanice măsuri pentru întărirea „legăturilor organice anglo-americane”. Intre timp, n-a scăpat atenției observatorilor nici reapariția, în termenii folosiți de vicepreședintele S.U.A., Humphrey, la conferința sa de presă londoneză, a faimoasei formule „special partnership” (relații speciale).

Este însă greu de presupus că „ofensiva farmecelor” va atenua temerile foarte reale ale britanicilor în fața pericolului evidente ale legăturilor „prea strînse” cu Washing-

EM. RUCAR

Importante victorii ale patriotilor sud-vietnamezi

După cum relatează agenția de presă „Eliberarea”, unitățile Frontului National de Eliberare din Vietnamul de sud au obținut importante victorii în perioada între 22-31 martie în luptele împotriva agresorilor, scoțînd din luptă peste o mie de militari americani-cano-saigonezi. În aceeași perioadă, forțele patriotice din provinciile Vinh Long și Tra Vinh au doborât 11 avioane inamice, avariind alte 15, au distrus numeroase vehicule militare și o mare cantitate de armament de proveniență americană.

Premiile „Oscar” pe 1966

În fața unei asistente alcătuite din 2.500 de persoane, prieten care multe celebrități ale cinemului, ca Rosalind Russel, Gloria Swanson, Olivia de Havilland, James Stewart, Audrey Hepburn, Candice Bergen, Vanessa Redgrave, Burt Reynolds, Julie Christie (cîștigătoare de anul trecut a premiului pentru interpretarea feminină), pentru creația din filmul „Cine se teme de Virginia Woolf?”; Paul Scofield (Anglia) pentru rolul din „Un bărbat pentru eter-

nitate”. Actorul englez a fost în România la începutul anului în cadrul turneului teatrului „Royal Shakespeare Theatre”; premiul pentru regia — Fred Zinnemann (pentru „Un bărbat pentru eterinitate”); cel mai bun film străin — „Un bărbat și o femeie” de Claude Lelouch (Franța); cel mai bun scenariu realizat după o operă literară — Robert Bolt („Un bărbat pentru eternitate”); cel mai bun scenariu scris direct pentru cinema — Claude Lelouch („Un bărbat și o femeie”).

CONFRUNTAREA DE LA PUNTA DEL ESTE

La hotelul „San Rafael” din pitoreasca stațiune uruguayana Punta del Este pregătirile s-au încheiat. Ultimele detalii ale reuniunii la nivel înalt a Organizației Statelor Americane au fost puse la punct. Toate șoselele din regiune au fost trecute sub control militar. Șapte bariere ale armatei fac practic imposibilă pătrunderea persoanelor neoficiale în jurul localității. Poliția a primit întărirea.

În ciuda intensei activități diplomatice a Washingtonului se crede că cel puțin 3 din cele 21 de republici latino-americane, membre ale O.S.A., vor absenta de la această întâlnire. Lipsa de la masa conferinței a unor șefi de state a fost apreciată în cercurile politice sud-americane drept un semi-șec al Statelor Unite cu atât mai mult cu cît consilierii președintelui Johnson sperau „ca el puțin pentru o zi șeful Casei Albe să fie

acelamat fără rezerve ca mare federator de la Rio Grande la Tora de Fac”. (I.E. FIGARO).

Referindu-se la dificultățile care au precedat înțelegerea de la Punta del Este, ziarul austriac DIE PRESSE scria că și acest rezultat „a fost obținut numai după un an și jumătate de tratative strînse, constituind o dovadă a încordării și suspensiilor care există între statele O.S.A.”. Chiar după stabilirea datei, locului și a ordinii de zi

preliminare a reuniunii de la Punta del Este, o serie de probleme au continuat să rămînă în suspensie.

La Washington, o serie de cercuri politice și-au exprimat temeri în legătură cu utilitatea acestei conferințe într-un moment în care popularitatea președintelui Johnson este în scădere ca urmare a războiului din Vietnam. În ultimii ani politica economică și militară a Statelor Unite în această regiune a devenit obiectul unor critici din ce în ce mai aspre. Reuniunile Organizației Statelor Americane au ensemnat serioase contradicții între interesele S.U.A. pe de o parte și ale țărilor sud-americane pe de altă parte. În fața ofensivei justificate a țărilor latino-americane, Statele Unite au lansat promisiuni după promisiuni. „Revitalizarea” Alianței pentru progres, crearea unei organizații economice interamericane, au fost ultimele proiecte inițiate de Casa Albă. În ceea ce privește „Alianța pentru progres” (lansată în urmă cu 6 ani, tot la Punta del Este) sud-americani, au avut suficient timp să se convingă de ineficacita-

tea proiectului. Celălalt proiect — „Piața comună a Americii Latine” — trezește suspiciuni și drumul spre realizarea lui este presărat cu obstacole.

Majoritatea statelor Americii Latine revendică condiții mai bune în schimbul lor cu S.U.A., renunțarea la barierele discriminatorii care împiedică exportul lor. Asemenea cereri s-au făcut auzite din nou la conferința ministrilor de externe de la Punta del Este ale cărei lucrări, conținute celor prevăzute anterior, vor continua și în zilele reuniunii șefilor de state. În cadrul conferinței, a invitat Statelor Unite „să facă concesii în ce privește comerțul exterior al țărilor latino-americane, care doresc în acest domeniu stabilitatea prețurilor și un tratament privilegiat”. Reprezentantul Ecuadorului avertiza cu trei zile în urmă că „președintele țării sale nu va veni la Punta del Este decît dacă ordinea de zi a reuniunii va fi completată cu acele probleme ce se cer rezolvate potrivit aspirațiilor latino-americane”. (FRANCE PRESSE). În

Ancheta „Apolo”

Prima zi a achetei publice din Congres asupra tragediei „Apolo” a fost extrem de dură pentru N.A.S.A. (Administrația națională pentru problemele aeronautice și cercetarea spațiului cosmic) și sectorul industrial american care a participat la realizarea cabinei, scrie agenția France Presse. Deschizînd ședința de luni a subcomisiei spațiale a Camerei Reprezentanților, Olin Teague, președintele democrat al subcomisiei, a calificat drept „socante” și „de necrezut” concluziile publicate duminică de comisia de anchetă asupra acestei tragedii care, la 27 ianuarie, la Cape Kennedy, a provocat moartea cosmonauților Virgil Grissom, Edward White și Roger Chaffee.

Un alt membru democrat al Camerei Reprezentanților, Joseph Karth, a vorbit de „lucru de mintă”. Iar republicanul Ken Gurney a avut un schimb violent de cuvinte cu James Webb, directorul N.A.S.A. Gurney și-a exprimat dezacordul cu faptul că din cei opt membri ai comisiei de anchetă, șase erau conducători ai N.A.S.A.

IOAN TIMOFTE

PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

CEL de-al doilea proces legat de răpirea la 28 octombrie 1965 a liderului marocan, Mehdi Ben Barka, va începe la Paris la 17 aprilie. Printre acuzații se află și directorul securității marocane, Ahmed Dlimi, deținut de la 19 octombrie 1966. Avocații fratelui lui Ben Barka, Abdelkader Ben Barka, au anunțat luni seședintele curții de jurați că el nu va putea fi prezent la proces la data fixată. În numele său a fost depusă în fața curții de jurați o cerere de amânare a procesului.

LA BUDAPEȘTA a luat sfîrșit sesiunea Comitetului administrativ al Uniunii Internaționale a Sindicatelor minerilor. Din țara noastră la sesiune a participat Petre Furdul, membru al Comitetului Executiv al Uniunii Centrale al Sindicatelor Generale României, președintele Comitetului Uniunii Sindicatelor din

intreprinderile miniere și energice electrice.

După cum anunță agenția M.T. Lucien Labrousse, noul secretar general al Uniunii, a vorbit în cadrul unei conferințe de presă despre activitatea comitetului administrativ și a prezentat situația minerilor din diferite țări ale lumii. Sesiunea de la Budapeșta a discutat, printre altele, măsurile necesare pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale minerilor.

ACEASTĂ primă sesiune a Comitetului O.N.U. pentru Dezvoltare Industrială va ține trei săptămîni. Sediul permanent al Comitetului, din care fac parte 45 de țări membre ale O.N.U., urmează să fie stabilit la Viena.

CETĂTEANUL american Carl Swenson, care a muncit pînă ce a împlinit vîrsta de 100 de ani, a început din viață la Madison (Wisconsin) la vîrsta de 101 ani.

În cei 49 de ani cît a lucrat la o firmă producătoare de baterii, Swenson a absentat o singură zi. Cînd a împlinit 90 de ani, el a început să lucreze numai cîte o jumătate de zi ca mustru la o firmă de transporturi.

HAGA de Adunarea Generală a O.N.U. și de Consiliul de Securitate, au fost instalat în mod oficial în cadrul unei ceremonii care a avut loc luni la Palatul Paçii din capitala Olandei.

Sture Petren din Suedia, Manfred Lachs din Polonia, Cesar Bengzon din Filipine și Charles Onyeama din Nigeria vor face parte din Curtea Internațională timp de 9 ani, asîsturi de cîștigăți 11 membri. La fiecare trei ani se rennoiesc o treime din numărul Judecătorilor Curții internaționale.

SURSE informate citate de agenția France Presse declară că președintele Franței, de Gaulle, a acceptat să participe la conferința la nivel înalt a celor șase țări membre ale Pieței comune, convocată cu prilejul celui de-a 10-a aniversării a Tratatului de la Roma. Răspunsul pozitiv al șefului statului francez a fost remis ambasadorului Italiei la Paris, Giovanni Fornari, care a fost primit luni la Palatul Elysee. Conferința va avea loc probabil în cursul lunii mai.

PREȘedintele Republicii Clad, François Tombalbaye, a sosit marți la Bonn, pentru o vizită oficială de o săptămîna. François Tombalbaye, care este însoțit de o serie de membri ai guvernului Clad, va avea în cursul acestei vizite întrevîderi cu președintele R.F.G., Heinrich Lübke, și cu alte oficialități vest-germane. Cu acest prilej, vor fi abordate probleme privind actualitatea Internațională și, în mod special, relațiile dintre cele două țări.

CUBA. Fabrica de zahăr din Prino de Enero